

ΜΙΡΑΜ ΕΠΟΥΚΕΡ

Ο ΚΑΠΕΤΑΝ ΒΡΥΚΟΛΑΚΗΣ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Ο κ. Μπίλλερ άφηγήθη σχετικώς με την περίεργη ταύτην δραπέτευσιν τὰ ἔξῃ:

— Ἐγὼ δίδω πάντα τὸ φαί στου; λύζου; τοῦ Κήπου, σὰ τσιγκιλια καίτι; ὕαινε, Χθές; ἔφαγα, δύο ὥρα; μετὰ τὸ τάσιμα τῶν θηρίων, ἄκουσι πρὸς τὸ μέρο; τὸν λύζον θόρυβου καὶ τρομερὰ οὐλινχτά. Ἐτρεξα ἄ, ἔσως; πρὸς τὰ ἔξει καὶ εἶδα τὸ λύζο αὐτό, τὸν παῖδ ἡσυχο μέχρι τῶρα, νὰ οὐλινχῇ τρομακτικὰ σὰν κατὶ νάβλεπε στὸν ἀέρα, νὰ διαγκῶνῃ τὰ σίδερα τοῦ κλωβιοῦ του καὶ νὰ ζητάῃ νὰ φύγῃ. Τῆ στιγμῇ αὐτῇ δὲν ὑπῆρχαν ἐπισκέπται στὸν Κήπο. Γυρίζοντας ὁ το; ἔφαγα πρὸς τὸ μέρο; πού κτύπησε ὁ λύζο; εἶδα νὰ στέκεται ἕνας γηραλέο; κύριος; ψηλός; γλυκός; με κατὶ μάτιτι κόκκινα σὰν τῆ φωτιῇ, με ἀσηχη ὄψη καὶ ντυμένος; σὰ κατὰμουρα. Εἶχε κατὶ δό-τι σουβλερα καὶ σου ἔνε κινή ἐπίτυπση νὰ τὸν κυττάξῃ. Με εἶπε πῶς; τὸν ἔβλεπα περιεργὰ καὶ μὴ εἶπε; ἔμιά φωνὴ κρύα καὶ ἄλλο σθη; — Γίαιτι φωνάζει ἔτσι αὐτός; ὁ λύζο; Κατὶ θὰ τὸν ἐρέθησε...

Τότε δὲν κρατιθῆκα καὶ τοῦ λέω:

— Φαίνεται πῶς; τὸν ἐρεθίζετε σεις; κύριε!

— Ἐγὼ; Ἄ ὀχι... Ἐμένα με ἀγαποῦν οἱ λύζοι.

Καὶ τὸ εἶδον, γέλε μου, νὰ πλησιάσῃ στὸ κλωβί, νὰ χώνῃ ἄφοβα τὸ χέρι του μέσα ἀπὸ τὶς σιδερένιες κιγκλιδες καὶ νὰ χιχῆναι τὸ λυ ὁ στὸ κέρατο. Ὁ Μπεροίκης— ἔστι τὸν λέγαμε τὸν λύζο αὐτόν— ἠοῦχῃσε ἀποτόμιος; καὶ κινήσε ἀέσωσ; κάτω σὰν ἀρνάκι! Ἐγὼ τάχιστα βλεπόναι; τέτοιον πρῆγμα. Πῶς; ἠμέρεψε καὶ πῶς; δὲν τοῦ χιψε; τὸ χέρι τοῦ διηβολογεροῦ αὐτοῦ;

Ἐμεινι χάσαντας; διαν εἶδα τὸ θαῦμα αὐτό.

— Θὰ εἶσε συνάδελφο; λέω στὸν ἀγνωστο, γιὰ νὰ μὴ φοβάστε καθόλου τοῦ; λύζου.

— Ὅχι, μουλῆει, δὲν εἶμαστε συνάδελφοι, μὰ ἔχω σχέσει; καὶ ἔγω με τοῦ; λύζου. Ἐχομε ζήσει; μισθ, ἔχου ἔ υποφέρει; καὶ ἔχου ἔ χιφει; μαζί...

Σαν εἶσε τι παράξενο σὰτὰ λόγι; με χαιρεται καὶ τραβίει τὸ δρό; ο του. Ὁ λύζο; τὸν περιεολοῦσε με τὸ μάτι; ὡ; ποῦγε ἔ ἄφαντος.

Αὐτὰ συνέβησαν τὴν ἡμέρῃ, διαν τὸ βράδυ, μόλις βγήκε τὸ φεγγίτι, οἱ λύζοι; ἄρχισαν πάλι να οὐλινχά; τος;. Δὲν ἔδωσα καὶ τόσο προσοχῃ; σ' αὐτό. Κατὰ τὰ μεσάνυχτα; διως; ἔαμα τὴν τακτικῇ μου βόλτῃ; σὰτὰ κλωβί; τῶν θηρίων πρὶν πλῆγιάσω. Μόλις; ἔφτιασα μισρὸ; σὰτὰ κλωβί; τοῦ Μπεροίκῃ; ἔμεινα κόκκαλο! Οἱ κιγκλιδες; ἦσαν στασιένες; καὶ λυρισμένες; καὶ ὁ Μπεροίκης; ἔλειπε!

Πῶς; δραπέτευσ; Ποιός; ἔσπασε; τὰ τοσο; χοντρά; σίδερα; τοῦ κλωβιοῦ; Ποῦ; πήγε; Δὲν; ἔξερω τί; τοσα... Κάποιος; ἀπὸ; τοῦ; κηπουροῦ; μὴς; μόνον; ποῦλεψε; σὲ; διασκέδαση; καὶ; ἤρθε; τὰ; μεσάνυχτα; μου; εἶπε; πῶς; εἶδε; νὰ; φεύγῃ; ἀπὸ; τὸν; κήπο; αὐτῇ; τὴν; ὥρα; ἕνα; μεγάλο; σκυλί; με; ταχύτητα; ἀστραπῇ;. Θά; ἔταν; μεθυσμένο; φαίνεται; καὶ; ἔαμε; λάθος;...

Κι; ὅ; ἦν; στιγμὴ; ὁ; φύλαξ; τοῦ; Ζωολογικοῦ; Κήπου; Μπίλλερ; ἀφῆγε; τὸ; ἄνωγρον; πρὸς; τὸν; συντεκτικῇ; μας; ἤκουσε; περιεργον; γουλιπιόν; ἔκωθεν; τῇ; ὄψα; μου. Μεταβύς; ἀέσωσ; νὰ; ἰδῇ; τί; συμβαίνει; ἔδεν; ἔκει; τὸν; δραπέτην; λύζον; Μπεροίκῃ;. Τὸ; ἔσαν; εἶχεν; ἐπιστρέφει; μόνον; του. Ἐφαίνετο; διως; τρομακμένο; καὶ; ἔφερε; σὰτὰ; κερφί; του; δίφωρα; τραύματι; προξενήθεντι; ἀπὸ; στασιέναι; γυλιού;. Ποῦ; ὁ; λύ; ο; ἔταν; κινή; ἔτσι; κανεὶς; δὲν; γνωρίζει;. Πάντως; τὸν; ἔλειπεν; πάλιν; στὸν; κλωβὸν; του.

Ἡμερολόγιον τοῦ ἱατροῦ Σουάρδ

17 Σεπτεμβρίου.— Ἐτρωγα σήμερα σὰτὰ σπουδαστήριό; μου; διαν; ἄ; οἶσε; ἔφαγα; πρὸς; τὸν; συντεκτικῇ; μας; ἤκουσε; περιεργον; γουλιπιόν; ἔκωθεν; τῇ; ὄψα; μου. Μεταβύς; ἀέσωσ; νὰ; ἰδῇ; τί; συμβαίνει; ἔδεν; ἔκει; τὸν; δραπέτην; λύζον; Μπεροίκῃ;. Τὸ; ἔσαν; εἶχεν; ἐπιστρέφει; μόνον; του. Ἐφαίνετο; διως; τρομακμένο; καὶ; ἔφερε; σὰτὰ; κερφί; του; δίφωρα; τραύματι; προξενήθεντι; ἀπὸ; στασιέναι; γυλιού;. Ποῦ; ὁ; λύ; ο; ἔταν; κινή; ἔτσι; κανεὶς; δὲν; γνωρίζει;. Πάντως; τὸν; ἔλειπεν; πάλιν; στὸν; κλωβὸν; του.

καὶ αὐτοὶ ἔχρησιζοντο, διότι ἡ μανία τοῦ Ρένφιλδ εἶχε πράσει. Ἐμεινε πλέον ἔπιλωμένος; κάτω; καὶ; ἔγλυψε; τὸ; αἷμα; τοῦ; εἶχε; τρίζει; ἀπὸ; τὸ; τραῦμα; μου; σὰτὰ; δίπτεδο! Τὸ; θέαμα; αὐτό; μὰς; ἔφερεν; ἀηδίαν;. Ὁ; Ρένφιλδ; διως; ἀδικο; οἶσε; καὶ; ψιθῶ; ἔσε;:

— Τὸ; αἷμα; εἶνε; ἡ; ζωὴ; τὸ; αἷμα! Κι; ἔκεινο; με; αἷμα; ἔξῃ!...

Τὸν; ἐπίασαμε; τοῦ; ἐροφάσαμε; τὸ; ζου; ἰο; μανδύ; καὶ; τὸν; ἐκλείσαμε; σὰτὰ; δωμάτιό; του. Ἐτσι; θὰ; κοιμηθῇ; ἀπόψε; ἡσυχο;.

Τηλεγράφημα τοῦ Βάν Ἐλισγγ ἀπὸ τὴν Ἀμβέρδαν πρὸς τὸν ἱατροῦ Σουάρδ

Εἰς Κἀρῶξ.

Φίλιπτε,

17 Σεπτεμβρίου

Πρόετι; ἀπόψε; νὰ; μεταβῇ; καὶ; νὰ; φρουρήσῃ; δολόκληρῇ; τῇ; νύκτα; πλείριον; τῆς; μὴς; Λουίζας; διότι; ἐγὼ; θὰ; ἔλθω; αὔριον;. Μὴ; κλιείης; μὴ; καὶ; φροντίσει; νὰ; εἶνε; ὄλα; κλειστά; καὶ; τὰ; γινωστά; βοτάναι; στή; Βάν Ἐλισγγ

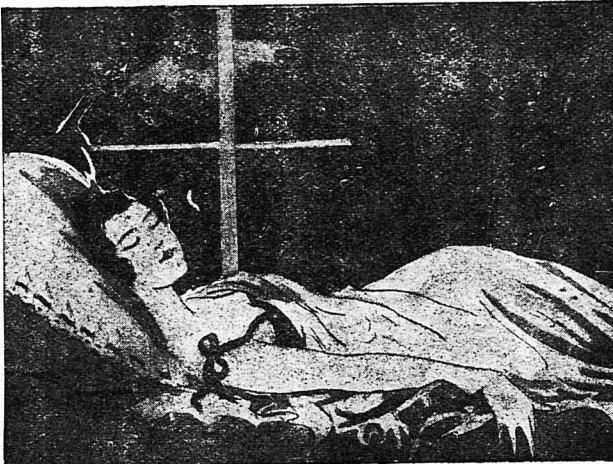
(Τὸ; τηλεγράφημα; αὐτό; καθυστεροῦσε; ἀνεκτάς; ὥρα; καὶ; ἀντὶ; νὰ; τὸ; λάβῃ; ὁ; δόκτωρ; Σουάρδ; τὸ; ἑσπέρας; τῆς; 17; Σεπτεμβρίου; το; ἔλαβε; τὸ; πρωτὸ; τῆς; δεκάτης; ὀρθότη;).

Ἡμερολόγιον τοῦ ἱατροῦ Σουάρδ

18 Σεπτεμβρίου.— Εἶμαι; γεμάτος; ἀνησυχία; ἡ; καρδιά; μου; σφιγγεται;. Τὸ; τηλεγράφημα; τοῦ; Βάν Ἐλισγγ; ἀντὶ; νὰ; ῥθῇ; γρή; καθυστεροῦσε; καὶ; ἤρθε; σήμερα;. Μιὰ; ὄλο; ληρη; νύκτα; δηληδι; ἔμεινε; ἡ; Λουίζα; μόνῃ; τῆς;. Θεέ; μου! Ἄν; τῆς; συνέβῃ; πάλιν; τίποτε; Παγῶσι; τὸ; αἷμα; στίς; φλέβας; μου; καὶ; τρέξω; τρέξω; δύο; μποῦ; νὰ; φτάσω; ὅσον; τὸ; δυνατόν; πειὸ; γρήγορα; σὰτὶ; τῆς;. Θεέ; μου! Θεέ; μου! σὲ; ἱκετεύω; ἄ; μὴ; τῆς; ἔχει; συμβῇ; τίποτε;... Ἄς; τὴν; εἶω; ὁ; ὑγειαινουσάν;. Γιατὶ; τρέφω; ἔτσι;

Σημείωμα τὸ ὄποσον ἔγραψεν ἡ μὴς Λουίζα ὄδῃ-δεντρον τὴν τρομορῶν καὶ ὄμοιαλέαν νύκτα τῆς 17ης πρὸς τὴν 18αν Σεπτεμβρίου καὶ τὸ ὄποσον εἶπε ὄλα ὄδοκροσβάται τῆς.

17 Σεπτεμβρίου. (Παραμένει; μισάνυχτα).— Ὅλα; αὐτὰ; τα; ὄποια; γράφω; ἔδω; συνέβησαν; ὄπως; ἀ; οἶβῶ; τα; ἐκδέτο; κοινοτέτω;. Ἄ; μὴ; ἐνοχοποιήθῃ; λοιπὸν; κανεὶς; δι; ὄτι; συνέβῃ; καὶ; θῆ; συμβῇ; ἀπὸ; ἡ;. Εἶμαι; τρομορῶ; ἔξῃ; τῆ; ἔνη; καὶ; ὄλα; μποροῦ; καὶ; σῶ; τῶ; γωαιμος; ὄντες;. Νο; ἔχω; πῶς; δὲν; μου; ἔνετι; παρὰ; ὄλίγων; λεπτῶν; ζωῇ; ἀπὸ; ἡ;. Ὅτι; πεθαινο; ἀπὸ; ἐξιντήληση; ἡ; ἀπὸ; τρέ; ο!

Μιὰ νυκτερίδα κρυποῦσε τὸ τζάμι!

Ἡ; νύκτα; αὐτῇ; ὑπῆρξεν; ἡ; τρομορῶτερῇ; ὄλων;. Ἡ; καρδιά; μου; σπαιματὰ; καὶ; ἀνταρχειώσω; σύγκομη; διαν; σέπτιωμαι; ὄσα; συνέβησαν;. Κινδυνεύω; νὰ; περαφρονήσω!

Ἐπειδὴ; ἔλειπεν; ἀπόψε; ὁ; καθηγητῇ; Βάν Ἐλισγγ; ἐπερίμενα; ἀνεκτῇ; ὄρα; τὸν; δό; τοσα; Σουάρδ;. Ὁ; κ; καθηγητῇ; μου; ὑπεσπῆθη; πῶς; θὰ; τοῦ; τηλεγραφήσῃ; νὰ; ἔλθῃ;. Δὲν; ἔφαίνετο; δι; ὡς; καθόλου; καὶ; ἀποφάσισα; νὰ; κοιμηθῶ; μόνῃ; μου.

Ἐποτόθησα; κατὰ; τὴν; ὄδηγῆν; τοῦ; κ; καθηγητοῦ; τὰ; βότανα; γύρω; σὰτὰ; λαίβῃ; μου; σὰτὰ; κρεβάτι; μου; καὶ; πινοῦ; μέσα; σὰτὰ; δωμάτιο; καὶ; ἔξάπλωσα; σὰτὰ; κρεβάτι; μου;. Δὲν; ἄρχισα; νὰ; με; πῆρῃ; ὁ; ὕπνο;. Ἐξῆρα; ἐν; ὄφ; κοινοῦ; ὡν; ἔστῃ; ἡ; ἄ; οἶσο; θόρυβου; πού; ἄκουσι; σὰτὰ; παρῆθυρο;. Εἶταν; μὴ; νυκτερίδα; πού; φτεροκοιῦσε; καὶ; χιηοῦσε; νὰ; μὴ; σὰτὰ; δωμάτιο;. Ἐνας; περιεργος; φόβος; μ' ἔτασε;. Ἄκουμα; τῇ; φωνῇ; μου; καρδιά; πού; χτυποῦσε; καὶ; προσπίθησα; νὰ; μείνω; ἔστηνη;. Δὲν; τὸ; κατῶ; ἔθωνα; δι; ὡς;. Ἐνας; ἐπίτοιος; βαρὺς; ὕπνο; μουλῆεν; τὰ; βλέφαρα;. Τότε; ἀποφάσισα; νὰ; φωνάξω; ἡ; τὴν; μητέρα; μου; ἡ; καμμά; ἀπὸ; τὶς; ὑπῆρξετες;. Φοβόμουν; πολύ;. Σηκώθηκα; ἀνοίξαι; τὴν; πόρτα; προχώρησα; δύο; βήματα; σὰτὰ; διάδρομο; καὶ; φωνάξα;:

— Μητέρα! Δὲν; μ' ἀκούει; κανεὶς; Ὅλοι; ὄ; ὡς; ἐοικῶντο; ὡς; φαίνεται; καὶ; ξαναγύρῃσα; σὰτὰ; δωμάτιό; μου; ἔλειπα; πάλι; κατὰ; τὴν; πόρτα; καὶ; ἔλειψα;. Δὲν; εἶχα; προσφῆσει; δι; ὡς; νὰ; ἡσυχίσω; ὄσαν; ἄκουσα; ἄλλο; σὰτὰ; περιβόλι; ἔνι; τὸ; μετῶ; οὐλινχῆ;. Δὲν; ἔταν; οὐ; λιαχτῷ; σῶλου; αὐτοῦ;. Ἐμοῦσε; με; οὐλινχῆ; τὸ; λύζου;. Ἐνας; λύζο; σὰτὰ; περιβόλι; μαζῇ; Ἄλλὰ; πῶς; βρέθηκε; σ' αὐτό; Εἶχα; παγῶσει; ἀπὸ; φόβο;. Ἐν; τούτοι; σηκώθηκα; καὶ; πλησίασα; σὰτὰ; τζάμι;. Κτύπησα; ἔξω; ἀλλὰ; τὸ; βαθύ; σκοτάδι; δὲν; μ' ἀ-

Φηνε να διακρίνω τίποτε. Είδα μόνον να πλησιάζη και να ξαναχτυπή το τζάμι με τις φτερούγες της ή ίδια μεγάλη νυχτερίδα. Με τὸ φόβο πάντα στήν καρδιά, γύρισα στο κρεβάτι μου και κάθησα σ' αυτό ἀντι να πλαγιάσω. Είχα πάρει τὴν ἀπόφαση νὰ μὴ κοιμηθῶ καθόλου.

Τὴ στιγμή αὐτὴ ἀνοίξεν ἡ πόρτα και παρουσιάσθηεν ἡ μητέρα μου. Μ' εἶδε ξυπνητὴ και μίηκε μέσα.

— Ἦμιον ἀνήσυχη γιὰ σένα, καρδούλα μου, μοῦ εἶπε, και ἦρθα νὰ ἰδῶ ἂν εἶσαι καλά. Μήπως σ' ἀνησυχῶ ;

— Ὅχι, μητέρα μου, τῆς ἀπάντησα. Μείνε μαζί μου, ἡ συντροφιά σου θὰ μοῦ κάνη καλό.

Ἐδέχθηκε πρόθυμα νὰ μοῦ κρατήσῃ συντροφιά, κι' ἐπλάγιασε σιμά νὰ χωρὶς νὰ βγάλη τὸ φόρεμά της, γιατί θὰ σκόπευε ἴσως νὰ ξαναγυρίσῃ στήν κάμαρά της σάν θὰ κοιμώμουν. Ἐμέναμε ἀγκαλιασμένες και κυτταζόμεσθε με ἀγάπη, όταν ἔξαφνα ἀκούστηκε πάλιν, στο τζάμι τὸ φεροκοπῆμα τῆς νυχτερίδας. Ἡ μητέρα μου πετάχθηκε ἀνήσυχη και μοῦ εἶπε :

— Τί εἶταν αὐτό ;

Τὴν καθήσυχασα ὅπως—ὅπως. Τῆς εἶπα πὸς θὰ εἶταν κανένα, νυχτοπούλι, ἂν και Ἦμιον βεβαίᾳ πὸς ἡ νυχτερίδα αὐτὴ εἶταν ἡ ἴδια ποῦ τριγύριζε στο παράθυρό μου και στο Ὀυτίπτου. Ἡ μητέρα μου φάνηκε ἠσυχασμένη και ξαναπλάγιασε στήν ἀγκαλιά μου. Ἀκούγα ὁμως τὴ γερωντική της καρδιά νὰ χτυπᾷ ὀνήσυχια.

Πέρασαν λίγα δευτερόλεπτα ἠσυχίας νεκρική, κι' ἔξαφνα ἀκούστηκε πάλι κάτω στον κῆπο τὸ φρικώδες ἐκεῖνο οὐρλιασμα. Πρὶν προφθάσουμε νὰ κινήθωμε, τὸ τζάμι τοῦ δωματίου μου ἔσπασε και τὰ θρύμματα ἔπεσαν στο πάτωμα με πάταγο. Δυνατὸς ἀνεμος φύσῃσε συγχρόνως και ἀνοίξε τὰ ἔσωτερικά παράθυρα. Τότε εἶδαμε τρομαγμένες νὰ προβάλη ἀπὸ τὸ ἀνοιγίμα τοῦ σπασμένου τζαμιοῦ τὸ ρύγχος ἐνὸς λύκου, ἐνὸς πραγματικοῦ λύκου με φρικτὰ κόκκινα μάτια !

Ἡ μητέρα μου κόντεψε νὰ τρελλαθῆ ἀπὸ τὸν τρόμο της. Πιάστηκε σφιχτὰ ἀπάνω μου και τὴν ἔνωιωσα νὰ τρέμῃ ὀλόκληρη. Καθὼς ὁμως με κρατοῦσεν, ἀπέσπασε χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ κι' ἔρριξε κάτω τὸ στεφάνι τῶν βοτάνων ποῦ εἶχα βάλει γύρω στο λαμό μου, ὅπως με εἶπε συμβολέμεν ὁ καθηγητῆς Βάν Ἑλισγι.

Ὁ λύκος ἔμενε στο σπασμένο ἀνοιγίμα τοῦ τζαμιοῦ και μᾶς κύτταζε με τὰ πύρινα μάτια του. Ὁ τρόμος μας εἶταν ἀπερίγραπτος. Ἐνωιωσα τὴ φτώχη μου μητέρα νὰ σπαρταρᾷ ὀλόσσημη ἀπὸ φόβο. Κύτταζε τὸ λύκο και δὲν μπορούσε νὰ βγάλη λέξι.

Ἐξαφνα τὴν ἄκουσα ν'ἀναπνέῃ δύσκολα σάν νὰ πνιγότανε. Μούγχοισε δυνατὰ, ἀνοίξε τὰ χέρια της, κι' ἔπεσε ἀπάνω μου σάν νὰ τὴν χτύπησε κεραυνὸς ! Εἶπε πεθάνει !...

Ὅλα αὐτὰ με τρέλασαν. Μοῦ φαίνονταν πὸς οἱ τοῖχοι σπιροφυρίζαν. Ὁ λύκος ἀπέσπασε τὸ ρύγχος του ἀπὸ τὸ σπασμένο τζάμι και εἶδα τότε νὰ εἰσχωρῆ ἀπὸ κεῖ μέσα στο δωμάτιο και σάν σιά παραξενῆ, κατὶ τὸ περιεργὸ και τὸ ἀκαθόριστο, ποῦ προχωροῦσε κατ' ἐπάνω μου σάν μαῦθο σύννεφο.

Ἀφῆσα μιὰ κραυγὴ τρώμου. Συγχρόνως ἄκουσα στο διάδρομο κατιησασίες. Ἦσαν οἱ ὑπηρετίες ποῦ εἶχαν ἀκούσει τὴ κραυγὴ μου και ξύπνησαν.

Ὁ μαῦθος Ἰσκιος ποῦ σπιροφυρίζε πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι μου, χύθηκε πρὸς τὸ ἀνοιγίμα τοῦ τζαμιοῦ, σάν νὰ τὸν παρέφηνεν ὁ ἀέρας. Οἱ ὑπηρετίες ἀνοίξαν τὴν πόρτα και μῆχαν μέσα στο δωμάτιο. Μόλις ἀντίκρισαν τὴ μητέρα μου νεκρὴ μέσα στήν ἀγκαλιά μου και μένα τρελλὴ ἀπὸ τρόμο, ἔρριξαν κραυγὰς φρίκης.

Με βοήθησαν ἀμέσως νὰ σηκωθῶ, και ἀφοῦ τοποθέτησαν τὸ πτώμα τῆς δυστυχισμένης μητέρας μου πάνω στο κρεβάτι μου με τάξι, τὸ σκέπασαν μ' ἕνα σεντόνι.

Ἦσαν κι' αὐτὲς νευροπαθεῖς και ἐντρομες, και ἔκλαιγαν ἀπαρηγόρητα. Γιὰ νὰ τις ἐμψυχώσω κάπως, τοὺς εἶπα νὰ πάνε στήν τραπέζια και νὰ πιούν ἀπὸ ἕνα ποτήρι κρασί. Καθὼς πηγαιναν νὰ βροῦν, ἡ πόρτα ἀνοίξε μόνη της με δυνατὸ κρότο. Αὐτὸ τις ἐτρονάξε περισσότερο.

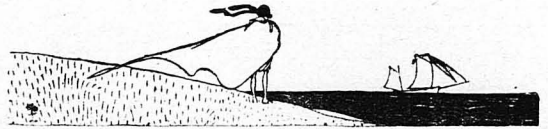
Ἐτρεξαν ἐν τούτοις στήν τραπέζια, ὅπως τοὺς ἐσύτησα και μόλις ἔμεινα μόνη μου εἰτίναξα μ' ἀπελιπίσια τὰ βότανα τοῦ Βάν Ἑλισγι ἀπὸ πάνω μου, κι' ἄρχισα νὰ κλαίω ἀτελεισιμένα.

Ἐξωστὸν κῆπο κάποιο ἀρόδιον κελαιοῦσε... Οἱ ὑπηρετίες ἀγοῦσαν νὰ γυρῶσιν κι' ἔτρεφα νὰ δῶ τί συμβαίνει. Μόλις μῆχαν στήν τραπέζια ἡ καρδιά μου ἐπάγωσε. Οἱ ὑπηρετίες, βύλσκονταν ξαπλωμένες κάτω στο δάπεδο, ναρκωμένες βαθειὰ και δυσκόλως ἀνιπνέουσαι. Ἀπάνω στήν τρομάρα και τὴν βία τους, εἶχαν κάνει λάθος, στο μπουκάλι, και ἀντι γιὰ κρασί εἶχαν πιεῖ λάβδανο !

Ἡ νέα αὐτῆ συμφορὰ ὀλίγον ἔλειψε νὰ με κάμῃ νὰ παραφρονήσω. Με κατέδωκε λοιπὸν ὁ Παντοδύναμος, και γιατί;

Φώναξα στις ὑπηρετίες, τις σκουίντησα, μὰ αὐτὲς ἦσαν σχεδὸν ἐντελὼς ἀναλίσθητες. Γύρισα τότε μόνη μου στήν κάμαρά μου, και κάθησα πλάι στή νεκρὴ μου ἡτεροῦλα.

(Ἀκολοῦθεῖ)

**ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ
ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ**

Εκεῖνος ποῦ δίνει στήν κόρη του καλὸ ἄντρα, κάνει ἕνα παιδι ἀκόμα, κ' ἐκεῖνος ποῦ τῆς δίνει κακόν, χάνει και τὴν κόρη του.

Ἡ περιφήμη βασίλισσα τῆς Σουηδίας Χρηστίνα ἔλεγε οτι ἀγαπᾷ τοὺς ἄντρες, ὄχι γιατί εἶνε ἄντρες, ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν εἶνε γυναῖκες.

Ἐπίγραμμα ἐπιτάφιον μαθητοῦ πρὸς τὸν διδάσκαλόν του Ἰωάννην Μόσχον, ὁ ὁποῖος πέθανε στο ἄνθος τῆς ἡλικίας του :

Δόσε, Θεέ μου, ἀνάπαυση
εἰς γῆν καλὴν κ' εὐδῶδη
στον κύριο Μ ὁ σ χ ο ποῦ ἔσβυσε
πρὶν γῆν ἀκόμα β ὦ δ ι !

Ἐνας ζωγράφος ἔδειξε στον περιφήμου Ἀπελλῆ τὴν Αφροδίτην ποῦ τὴν εἶχε ζωγραφίσῃ ντυμένη με πολυτέλεια και τοῦ ζήτησε τὴ γνώμη του. «Βλέπω, τοῦ ἀπάντησε ὁ Ἀπελλῆς, οτι, ἀφοῦ δὲ μπόρε- σες νὰ κάνης τὴν Αφροδίτη ὡραία, τὴν ἔκανες πλουσία.

Αἱ Ὀθωμανίδες δὲν μπορούσαν νὰ δεῖξουν τὸ πρόσωπό τους, παρά στον πατέρα τους, στοὺς ἀδελφοὺς των και στο σύζυγό τους. Τὸ πρόσωπον ἡ τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ σώματος, ποῦ κινεῖται στα χῶδια και στήν περιέργεια τῶν ἑραστῶν των.

Τὰ κόμματα εἶναι ἐπιπόνησι των νεωτέρων γραμματικῶν, πρὸς μεγαλειτέραν διαφύεαν τοῦ λόγου. Οἱ Ἕλληνες και οἱ Λατίνοι τα ἀγνοοῦσιν. Ἐπίσης τὰ σωζόμενα κείμενα τῶν Γραφῶν εἶναι χωρὶς κόμματα και χωρὶς τελείες.

Ὁ Πιρὸν δὲν ἐπισκέπτετο κανένα κατὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς του. Εἶχε δὲ τὴν συνήθεια νὰ λέῃ : « Εκεῖνοι ποῦ μ' ἐπισκέπτονται μοῦ κάνουν μεγάλη τιμὴ, και ἐκεῖνοι ποῦ δὲ μ' ἐπισκέπτονται μοῦ κάνουν πῖο μεγάλη εὐχαρίστηση».

Οἱ Λυδοὶ και οἱ Μῆδοι, εἰς τοὺς γάμους των, εἶχαν τὴ συνήθεια ν' ἀνοίγουν οἱ μελλόνυμφοὶ μιὰ πληγὴ στο χέρι και νὰ γλύφουν ἀμοιβαίως τὸ αἷμα ποῦ θὰ ἔτρεχε, πρὸς στερεοποίησιν τοῦ δεσμοῦ.

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Δανίας ταξείδευε κάποτε στήν Ὀλλανδία. Ἐκεῖ συνήτησε ἕναν εὐγενῆ, ὁ ὁποῖος διεκήρυξε οτι ἔχει περμηγνὰς ἀποδεικνυσίας οτι εἶναι ἐξιδελεῖός του. Τότε ὁ βασιλεὺς τῆς Δανίας τοῦ ἀπήνησε : «Βλέπετε, ἐξιδελεφε μου, ταξείδευο ἰνκόγγιτο, κάντε λοιπὸν κ' ἐσεῖς τὸ ἴσιω».

Τὸ μεσαιῶνα στή Γαλλία, ὁποῖος ἔκλεβε ἕνα σκύλο και συνελαμβάνετο, κατεδικάζετο νὰ τοῦ γλιψῇ τὴ μούρη δημοσίᾳ.

Ὁ ποιητῆς Μεταστάσιος ἦτο τόσο φίλος τῆς τάξεως, ὥστε συνέ- θιζε νὰ λέῃ γελώντας : «Δὲ φοβοῦμαι τὴν κόλαση, γιατί, καθὼς, λένε, εἶναι τόπος συγχύσεως και ἀτάξιας».

Μετὰ τὴν μάχη τοῦ Μαρέγκου ἕνας στρατιώτης γεμάτος πληγὰς και κουρελιασμένος παρουσιάστηκε στο Ναπολέοντα και τοῦ ζήτησε μιὰ καινούργια στολή. Ὁ Ναπολέων τοῦ ἀπήνησε : «Θέλεις καινούργια στολή ; μὰ δὲ συλλογίζεσαι οτι με αὐτὴ δὲ θὰ φαίνονται οἱ πληγὰς σου ;»

Ὁ Λουδοβίκος XII θέλων νὰ ἐνθαρρύνῃ τοὺς ἐξωτερικοὺς ἀν- θρώπους τῆς ἐποχῆς του, ἔδωσε σ' αὐτοὺς διαφόρους συντάξεις. Στον Κορνῆλιο ἔδωσε σύνταξη 2000 λιβρών, στο Μολλιέρο 1000 λ., στο Ρακίνα 800 λ., στον Περώ 500 λ. Ἐπίσης μεγαλειτέρας συντά- ξεις ἔδωσε σὲ ἄλλους λογίους τῆς ἐποχῆς του, οἱ ὁποῖοι ἀγνοοῦνται σήμερον.

Ἡ πῖο μεγάλη ἀσχολία τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ρώμης Δομιτι- ανοῦ ἦτο νὰ σκοτῶνῃ μύιγες. Προσθέτομε μάλιστα οτι γιὰ νὰ τις κάμῃ με τρόπο ποῦ ταίριαζε πρὸς τὴν αυτοκρατορικὴ του ἀξιοπρέ- πεια, μετεχειρίζετο μιὰ χρυσὴ ἀπόχ η. Ὁ Ἐρανιδιῆς

